

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Rangu Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Ciocana/ din 16 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Rangu Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 17.07.2018 – 16.10.2018 (prima instanță);
2. 08.11.2018 – 14.02.2019 (instanța de apel);
3. 03.06.2019 – 23.10.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Ciocana/ din 16 octombrie 2018, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Rangu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 5 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Rangu Andrei, la 16.02.2018, aproximativ în perioada de timp de la 21:30 până la 21:50, aflându-se în XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind scopul sistării activității de serviciu a inspectorului inferior, șofer al Batalionului de Reacționare Operativă al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP al MAI, Cojuhari Serghei, aflat în exercițiul funcției și venit pe adresa sus-indicată în scopul curmării acțiunilor violente ale lui Rangu Andrei, l-a agresat verbal și l-a numit cu cuvinte necenzurate, apoi folosind un cuțit în calitate de armă, s-a îndreptat în direcția numitului și a

încercat să-i aplice lovituri, amenințându-l cu moartea și cu vătămarea integrității corporale și a sănătății, acțiuni ce au fost curmate prin imobilizarea sa.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1) Cod penal – *amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fie cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, rudelor ei apropiate, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane, precum și aceeași amenințare împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței în latura ce ține de stabilirea pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a stabili o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore, invocând că: inculpatul Rangu A. a recunoscut vina integral sa căit sincer în cele comise, a solicitat ca judecata în privința lui să se desfășoare conform art. 364¹ Cod de procedură penală, antecedente penale nu are, pedeapsa primei instanțe este prea aspră, inculpatul se corectează se reeducă, la momentul examinării cauzei în prima instanță inculpatul urmează un curs de tratament.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2019, s-a respins ca fiind nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza art. 349 alin. (1) Cod penal.

Prima instanță la aplicarea pedepsei penale, a respectat principiile generale și criteriile de individualizare a pedepsei, dându-le deplină eficiență, precum și scopurilor pedepsei penale.

În acest sens, instanța de apel a mai indicat că, pedeapsa aplicată de prima instanță este una echitabilă și legală, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, inculpatul a beneficiat de reducerea cu 1/3 a limitei de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat, au fost luate în considerație la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite, circumstanțele care influențează asupra pedepsei.

Instanța de apel a conchis că nu există temeiuri legale pentru aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut

de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea parțială a deciziei și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care ai numi inculpatului o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, invocând argumente similare cu cele invocate în apel(pct. 3 din prezenta decizie):

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că *sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal a constatat că temeiul indicat și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale” și motivele în susținerea acestui temei precum că inculpatul a recunoscut vina integral, sa căit sincer de cele comise, a solicitat ca judecata în privința lui să fie desfășurată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, nu pot fi acceptate, or, atât prima instanță cât și instanța de apel au indicat și motivat

pe deplin pedeapsa aplicată, au dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurent și au luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului și personalitatea inculpatului, stabilind pedeapsa corect, legal și echitabil, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, astfel se va asigura restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia cât și a altor persoane, mai mult, aceste argumente au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în sentința adoptată (f.d. 131 – 133) precum și în decizia atacată (f.d. 161 – 163), pe care Colegiul penal le însușește, ca corecte, ce este și conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

8. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Rangu Andrei XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **23 octombrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena